Journal of Valartamil, eISSN 2716-5507,
Volume 2, No.1, 2021, (30 - 42).

இனவரைவியல் நோக்கில் குறிஞ்சித்தேன் புதினம்

Ethnographic Elements in the Novel Kurunjithen

Dr. T. Geethanjali
Department of Tamil, Nallamuthu Gounder Mahalingam College,
Pollachi, Tamil Nadu, India
t.geethanjalingm@gmail.com

Published: 08 September 2021

To cite this article (APA): Geethanjali, T. (2021). இனவரைவியல் நோக்கில் குறிஞ்சித்தேன் புதினம். *Journal of Valartamil*, *2*(2), 30-42. https://doi.org/10.37134/jvt.vol2.2.3.2021

To link to this article: https://doi.org/10.37134/jvt.vol2.2.3.2021

ஆய்வுச்சாரம்: குறிஞ்சித்தேன் புதினத்தில் வெளிப்படும் இனவரைவியல் கூறுகளை நுணுகி ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகின்றது. புதினத்தில் காணப்படும் படகர் இனமக்கள் பற்றிய இனவரைவியல் கூறுகளை வகைப்படுத்தித் தரவுகளின் அடிப்படையில் தொகுத்தும் பகுத்தும் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுவதால் பகுப்பாய்வு அணுகுமுறை, விளக்கமுறை அணுகுமுறை, சமூகவியல் அணுகுமுறை, வரலாற்றுமுறை, இனவரைவியல் அணுகுமுறை ஆகிய அணுகுமுறைகள் பின்பற்றப்பட்டுள்ளன. படக இனம் குறித்தான குறிஞ்சித்தேன் புதினம் பற்றிய ஆய்வுகளில் இனவரைவியல் நோக்கில் இதுவே முதல் ஆய்வுக் கட்டுரையாக அமைகிறது. மக்களினத்தின் வரலாறுகளை அறிந்து கொள்ள முக்கிய ஆவணமாக அமைவன இலக்கியங்கள் எனலாம். பண்டைய இலக்கியங்கள் யாவும் செய்யுள் வடிவில் அமைந்திருந்தன. மேலைநாட்டினரின் வருகைக்குப்பின், குறிப்பாக 18 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப்பின் தமிழ் இலக்கியங்களில் மரபு வழியாக இருந்த யாப்பு முறைகள் மாற்றம் பெற்றுச் சிறுகதை, புதினம், நாடகம் போன்ற இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற்றன. இவற்றில் சிறுகதையும் புதினமும் கற்பனையாகப் புனையப்படுவன. இவை கற்பனையாகப் படைக்கப் பெற்றாலும் மக்களின் வாழ்வை மையப்படுத்தி அமைவன. அந்த வகையில் குறிப்பிட்ட இனத்தின் வாழ்வியலைப் பிரதிபலிக்கும் புதினமாக அமைந்த குறிஞ்சித்தேன் புதினத்தில் இனவரைவியல் கூறுகளைக் கொண்டு ஆய்வு மேற்கொள்வதன் மூலம் படகர் இனமக்களின் புவிச்சூழல், காலச்சூழல், மரபுவழிப்பட்ட பண்பாட்டு மாற்றங்கள், தற்காலத்திய சிக்கல்கள் எனப் படக இனமக்களின் வாழ்வியலானது அனைத்து நிலைகளிலும் எவ்வாறு உள்ளது என்பதைக் கண்டறிந்து ஆய்வு முடிவாகச் சமுதாயத்திற்கு எடுத்துக்காட்ட இயலும்.

கருச்சொற்கள்: *இக்கால இலக்கியம், இனவரைவியல் கூறுகள்,* குறிஞ்சித்தேன் புதினம், *மக்களின் பண்பாடு, இனக்குழு வாழ்வியல்முறை,*

இனவரைவியல் நோக்கில் குறிஞ்சித்தேன் புதினம்

Abstract: The purpose of this article is to explore the ethnographic elements that emerge in the novel. Analytical approach, descriptive approach, sociological approach, historical approach and ethnographic approach have been adopted as the ethnographic elements of the boat species found in the novel are classified and analyzed on the basis of data. This is the first research paper on the ethnographic perspective of Kurunjithen novel on boat race. Established literature is an important document to know the history of the people. All the ancient literatures were in verse form. After the arrival of the upcountry, especially after the 18th century, the traditional methods of consecration in Tamil literature changed and short stories, novels and plays emerged. Of these, the short story and the novel are fictional. Although these are imaginary, they focus on the life of the creature. In that sense, Kurunjithen's novel, which is a novel that reflects the life of a particular species, explores the ethnographic elements and explores the geographical, climatic, hereditary cultural changes and contemporary issues of the boat races, as well as presents to the community the end result of the study.

Keywords: *Ethnography elements, Ethnic life, Kurunjithen novel, Modern Literature, People's culture.*

அறிமுகம்

ஆரம்பக் காலக்கட்டத்தில் செய்யுள் நடையில் இருந்த இலக்கியங்கள் புதுவடிவம் பெற்று உரைநடை வடிவெடுத்தன. உரைநடையின் பரிணாம வளர்ச்சியாகப் புனைகதைகள் உருவாயின. உரைநடைக்காலம் தொட்டு இன்று வரை சமூகம், வரலாறு, அறிவியல், உளவியல், துப்பறியும் தொடர், மொழிப்பெயர்ப்பு, தழுவல், பெண்ணியம், மார்க்சியம், தலித்தியம் சார்ந்தவை எனப் பல வகையான கருப்பொருள்களைக் கொண்டு புதினங்கள் படைக்கப்பட்டுள்ளனன. கற்பனையாகப் புனையப்படுவது புனைகதை. அவ்வகையில், தொடக்கக் காலத்தில் எழுந்த புதினங்கள் மேல் தட்டு மக்களை மையப்படுத்தியே எழுதப்பட்டன. அதன் தொடர்ச்சியாக இடைக்காலம் முதல் இன்று வரை எழுதப்படும் புதினங்கள் குறிப்பிட்ட வட்டார மக்களின் வாழ்வியல் அல்லது பல்வேறுபட்ட இனத்தைச் சார்ந்த மக்களின் வாழ்க்கையைப் பின்னணியாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவை படிக்கும் வாசகனின் மனத்தை ஈர்ப்பதுடன் பல்வேறுபட்ட சமூகத்தின் பழக்கவழக்கங்களையும் கலாச்சாரத்தையும் அறிய வழிவகை செய்கிறது. ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்ட புதினத்தில் படகர் இன மக்களின் வாழ்வியல் பதிவுகளையும் கதை நிகழ்ந்த காலக்கட்டத்தில் அம்மக்களின் பண்பாடு எவ்வாறு இருந்தது என்பதையும் தற்காலத்தில் அம்மக்களின் பண்பாடு எவ்வாறு மாற்றத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கின்றன என்பதையும் உற்றுநோக்குவதாக இவ்வாய்வு அமைகின்றது.

ஆய்வுநோக்கம்

ஓர் இனத்தின் வாழ்வியல் குறித்த கருத்தாக்கங்களைப் புதினத்தில் பதிவு செய்யும்போது, அதில் அவ்வின மக்களின் வரலாறு, வாழ்க்கைமுறை, சடங்குமுறைகள், நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள், தொழில் முறைகள் போன்ற இனவரைவியல் கூறுகள் இடம்பெற்றுள்ளனவா என்பதைக் கண்டறிவதுடன், குறிப்பிட்ட இனத்தின் பாரம்பரியமான பண்பாடுகள் தற்காலத்தில் மாற்றம் அடைந்துள்ளனவா என்பதை ஆராய்வதாகவும் இக்கட்டுரையின் நோக்கம் அமைகிறது.

ஆய்வு அணுகுமுறைகள்

புதினத்தில் காணப்படும் படகர் இனமக்கள் பற்றிய இனவரைவியல் கூறுகளை வகைப்படுத்தித் தரவுகளின் அடிப்படையில் தொகுத்தும் பகுத்தும் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுவதால் பகுப்பாய்வு அணுகுமுறையும் அவ்வின மக்களின் புவிச்சூழல், நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், நம்பிக்கைகள் பற்றி விளக்குமிடங்களில் விளக்கமுறை அணுகுமுறையும் சமூகநிலை குறித்து ஆய்வதால் சமூகவியல் அணுகுமுறையும் அவர்களின் வாழ்விடம், சுற்றுச்சூழல் போன்றவற்றை விளக்கிக்காட்டுமிடத்து வரலாற்றுமுறையும் இனவரைவியல் அணுகுமுறையும் பின்பற்றப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

இனவரைவியல் குறித்த தினாய்வுகள் தொடக்ககாலத்திலிருந்தே நடைபெற்று வருகின்றன. ஆனால், புதினங்களில் இனவரைவியல் கூறுகளைப் பொருத்தி ஆய்வு மேற்கொள்ளுதல் என்பது அருகியே காணப்படுகிறது. எட்கர்தர்ஸ்டன் அவர்கள் தனது தென்னிந்திய குலங்களும் குடிகளும் (1999) எனும் புத்தகத்தில் பல்வேறு வகைப்பட்ட இனக்குடிகளின் வாழ்வினை ஆராய்ந்து ஆய்வுமுடிவுகளைப் புத்தகமாக வெளியிட்டுள்ளார். அதேபோல ஆ. சிவசுப்பிரமணியன் அவர்கள் இனவரைவியலும் தமிழ்நாவலும், எனும் புத்தகத்தில் இனவரைவியல் குறித்த செய்திகளைப் புதினங்களில் பொருத்தி ஆய்வு மேற்கொண்டு புத்தகமாக வெளியிட்டுள்ளார். (Sivasubramaniyan, 2009) இந்த இரண்டு புத்தகங்களை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு குறிஞ்சித்தேன் புதினத்தில் காணப்படும் இனவரைவியல் கூறுகளைப் பொருத்திப் பார்த்து ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

இனவரைவியல்

இனவரைவியல் என்பதற்கு, "மனிதர்களின் வெவ்வேறு இனங்கள், பண்பாடுகள் பற்றி விவரிக்கும் துறை *: ethnography* (*Kriyavin Thatkala Tamil Agarathi, 2000*) என்று க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதியும், *'Ethnography'* எனும் சொல்லுக்கு "மனிதவினப் பரப்பு விளக்கவியல்*"(Manudaviyal Kalai Chol Agarathi, 1972*) என்று மானிடவியல் கலைச்சொல்லகராதியும் விளக்கம் தருகின்றன.

மேலை நாட்டறிஞரான புருன்வாண்ட் "குறிப்பிட்ட ஒரு மானிட குழுவில் அல்லது வட்டாரத்தில் காணப்படும் அனைத்து வகையான மரபுகள் பற்றி மேற்கொள்ளப்படும் விளக்கமுறை ஆய்வே இனவரைவியல் ஆகும்" (Brunvand & Harold, 1986) என்று இனவரைவியலுக்கான வரையறையைத் தருகிறார்.

இனவரைவியல் என்பதற்கு, "எழுத்தாளன் யாரைப் பற்றி எழுதுகிறானோ, அந்த மக்களின் வாழ்க்கை முறையைப் பற்றிய விளக்க உரைகள், விவர அறிக்கைகளை விளக்கக் கூடிய விசாரணை மற்றும் எழுத்து வடிவமே இனவரைவியல் ஆகும்" (Denzin & Norman, 1997) என மேலை நாட்டறிஞர் விளக்கம் தருகிறார்.

கலைக்களஞ்சியமான விக்கிப்பீடியாவும், "*இனவரைவியல் என்பது, கள ஆய்வுகளின் அடிப்படையில், மனித சமூகத்தோற்றப்பாடுகள் தொடர்பான பண்புநிலை விளக்கமாக அமையும் ஒருவகை எழுத்தாக்கம் ஆகும். தனிப்பட்ட இனக்குழு அல்லது மக்களைப் பற்றி எழுதுவது இனவரைவியல் எனலாம். ஒரு முறைமையின் பகுதிகளைத் தனித்தனியாக அணுகுவதன் மூலம் அம்முறைமையை அச்சொட்டாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாது என்ற எண்ணக் கருத்தின் அடிப்படையில் உருவான ஒரு முழுதளாவிய ஆய்வுமுறையின் விளைவுகளை இனவரைவியல் முன்வைக்கிறது. இனக்குழு பற்றிய முழுமையான ஆய்வு என்பதனால் இதனை இனக்குழுவியல் என்றும் குறிப்பிடலாம்*" (***www.ta.wikipedia.org***) என எடுத்துக் காட்டியுள்ளது.

இனவரைவியல் கூறுகள்

இனவரைவியல் என்பது தனிப்பட்ட மக்கள் கூட்டத்திடமிருந்து பெறப்படும் பண்பாட்டுத் தரவுகள்தான் இனவரைவியல் கூறுகள் என்பதற்கேற்ப, என்னென்ன கூறுகள் சேகரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை, ஓர் அயற்பண்பாட்டை விளக்க முற்படும் எந்த ஒரு சிறந்த இனவரைவியல் தொகுப்பும் பின்வரும் முதன்மையான கூறுகளைப் பற்றி விளக்குவதாக அமையும்.

அவை புவிச்சூழலியல் *(topography)* சுற்றுச்சூழல் *(environment)* காலநிலை *(Climate)* குடியிருப்பு முறை *(settlement pattern)* பொருள்சார் பண்பாடு *(material culture)* குடும்ப அமைப்பு, திருமணமுறை, உறைவிடமுறை *(residence pattern)* வாழ்வியல் சடங்குகள், குழந்தை வளர்ப்பு முறை, பண்பாட்டுவயமாக்கமுறை *(enculturation)* மக்களின் உளவியல் பாங்குகள், மணக்கொடை, மணவிலக்குமுறை, வாழ்க்கைப் பொருளாதாரம் *(subsistence)* தொழிற்பகுப்பு *(division of Labour)*, உற்பத்திமுறை, நுகர்வுமுறை, பங்கீட்டுமுறை, பரிமாற்ற முறை, கைவினைத் தொழில்கள், அரசியல் முறை, அதிகார உறவுகள், சமூகக் கட்டுப்பாடு, மரபுசார் சட்டங்கள் *(cutomary laws)*, சமய நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், வழிபாட்டுமுறைகள், மந்திரம், சூனியம், விழாக்கள், இசை, விளையாட்டுகள், அழகியல் சிந்தனைகள், வழக்காறுகள் *(Folklore)*, ஈமச்சடங்குகள், பிற தொடர்புடைய செய்திகள் முதலியன. அவ்வாறு தொகுக்கப்படும் செய்திகள் ஒரு தனிப்பட்ட சமூகத்தைப் பற்றியதாக இருப்பதால் இனவரைவியல் நூல்கள் அனைத்தும் “தனி வரைவுநூல்கள்” *(monographs)* எனக் கூறப்பெறும்” (*Bhakthavatchala Bharathi, 2009)* என்று குறிப்பிட்டுள்ளதிலிருந்து குறிப்பிட்ட இனத்தின் பண்பாட்டுக் கலாச்சாரத்தை முழுமையாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால் குறைந்தபட்சம் மேற்காண் கூறுகளாவது கட்டாயமாகத் திரட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பது புலனாகின்றது.

புதினங்களில் இனவரைவியல் கூறுகள்

புதின இலக்கியங்கள் பொதுவாகச் சமுதாயத்தில் நிலவும் சீர்கேடுகளை எடுத்துக்காட்டுவனவாக அமைகின்றன என்றாலும், சில புதினங்கள் குறிப்பிட்ட இனத்தைப் பற்றிய செய்திகளுடன், அந்த இனத்தவரின் பண்பாட்டை விளக்கும் வரலாற்றுக் கருவூலமாகவும் திகழ்கின்றன.

அவ்வகையில் இனவரைவியல் செய்திகள் எவ்வாறு புதின இலக்கியத்தில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பதை, "ஒரு இலக்கியப் படைப்பு சிறந்து விளங்க வேண்டுமானால் அதில் இடம்பெறும் மாந்தர்களும், அம்மாந்தர்களின் பின்புலத்திலுள்ள சகல இயக்கங்களும் உரிய பொருட்களும் மிக நுணுக்கமாகச் சித்திரிக்கப்பட வேண்டும். இதற்கு மிகவும் உறுதுணையாக அமைவது அவ்விலக்கியத்தைப் படைக்கும் படைப்பாளியின் இனவரைவியல் அறிவாகும். இலக்கியத்தில் இடம்பெறும் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தைப் பற்றிய இனவரைவியல் செய்திகள் அவ்விலக்கியத்தில் இடம்பெறும் பாத்திரங்களுக்கும், பிரச்சனைகளுக்கும் பொருத்தமான பின்புலத்தை உருவாக்க உதவுகின்றன" (Sivasubramaniyan, 2009) என்ற சான்றின்வழி ஓர் இனத்தின் பண்பாட்டை அறிந்து கொள்ள உதவும் இனவரைவியல் செய்திகள் பெரும்பாலும் புதினத்தின் பின்னணியாகவோ பாத்திரங்களின் மூலமாகவோ வெளிப்படும் என்பது புலனாகிறது.

குறிஞ்சித்தேன் நாவலில் இனவரைவியல் கூறுகள்

1963 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த ராஜம் கிருஷ்ணன் எழுதிய "குறிஞ்சித்தேன் "எனும் புதினம் நீலகிரி மாவட்டத்தில் மணிக்கல் ஹட்டியிலும் அதனைச் சுற்றி அமைந்துள்ள பகுதிகளில் வாழும் படகர் இன மக்களின் அறுபதாண்டு கால வாழ்வியலையும் அவர்களின் பண்பாட்டு மாற்றம், தொழில்முறைகளில் அடைந்துள்ள ஏற்ற இறக்கங்கள், அதனால் அம்மக்களுக்கு ஏற்படும் சிக்கல்கள் ஆகியவற்றை எடுத்துக்காட்டுவதாய்க் கதைக்கரு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

புவிச்சூழல்

பூமியில் தோன்றிய ஒவ்வொரு உயிரினங்களும் இடச்சூழலுக்கும் காலச்சூழலுக்கும் ஏற்பத் தத்தம் வாழ்வினை அமைத்துக் கொள்கின்றன. மனிதனும் இவ்வியற்கை நியதிக்குள் கட்டுண்டு வாழ்கிறான். அவன் தேர்ந்தெடுக்கும் வாழ்க்கைச் சூழலுக்கு ஏற்ப, அவனுடைய பண்பாடும் அமையும். புவிச்சூழல் என்பது புதினத்தின் கதைக்களமாக அமைந்திருக்கும் மாவட்டம் அல்லது வட்டாரப் பகுதிகளின் புவியியல் பதிவுகளைக் குறிப்பதாக அமைகிறது.

நிலத்தைப் பின்புலமாகக் கொண்டு இலக்கியம் படைக்கப்படும் மரபு, பண்டைக்காலம் தொட்டு இன்றைய இலக்கியங்கள் வரை தொடர்கின்றது.

“நாவல், சிறுகதை இரண்டிலும் காலம், இடம் என்ற இரண்டையும் கொண்டதுதான் சூழல். குறிப்பிட்ட சமூக, குடும்ப, தனிமனித பிரச்சனையைச் சொல்வதற்கே சூழல் பயன்படுகிறது. மாந்தர்களின் இருப்பு, இயக்கம் ஆகியவற்றிற்கான உயிரோட்டத்தையும், பண்பாட்டுச் சூழலையும் காலத்தின் வெளிப்பாட்டையும் நடப்பியல் பாங்கையும் புலப்படுத்த சூழல் துணை செய்கிறது.” (Venkataraman, 1993) எனச் சூழல் பயன்படும் இடங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

குறிஞ்சித்தேன் புதினம் நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பின்புலமாகக் கொண்டமைந்தது. நீலகிரி என்ற பெயர் ஏற்பட விதமாக “இராமாயணத்தில் இராமபிரானின் படைத்தளபதிகளுள் ஒருவரான நீலன் என்பான் இப்பகுதியில் வாழ்ந்ததாகவும் அவன் பெயரால் வழங்கி வந்த நீலன் கிரி என்னும் பெயரே நாளடைவில் நீலகிரியாக மாறியுள்ளது.” என லேனா தமிழ்வாணன் குறிப்பிடுகிறார். (Lenathamilvanan, 1987) இங்குப் பசுமை நிறைந்த காடுகளும் மலைகளும் இயற்கை வளங்களும் மிகுந்திருக்கும் என ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். “நீலமலையன்னையின் அருமை பெருமைகள், செல்வங்கள் சொல்லில் அடங்குபவையோ? செம்மை நீக்கித் தன்மை தரும் தன்மையினாள். கனிகளும் கிழங்குகளும் தானியங்களும் ஒன்றுக்குப் பத்தாகப் பெருக்கித் தரும் வன்மையினாள். சந்தனமும் சாம்பிராணியும் கற்பூரமும் மணம் வீசும் சோலைகளை உடையவள். அவளில் தேனுக்கும் பஞ்சமில்லை…” (Rajam Krishnan, 1963) என்ற அடிகள் நீலகிரி மாவட்டம் இயற்கை எழில் சூழ்ந்த பசுமையான வறட்சியைக் கண்டறியாத, வேளாண்மை நிலங்கள் அதிகமுடைய பகுதி என்பதை எடுத்துக்காட்டகிறது.

படகர் இனமக்கள் அம்மலையின் பூர்வீகக்குடிகள் அல்லர் என்றும், மைசூர்ப் பகுதியிலிருந்து இடம்பெயர்ந்து வந்தவர் என்றும் பல்வேறு கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. நீலகிரியின் பூர்வீக மக்களாக தொதவர், கோத்தர், குறும்பர் ஆகியோர் இருந்தனர். “சுமார் எழுநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன், மைசூரிலிருந்து பண்டிப்பூர்க் காடுகளின் வழியே நீலகிரி மலையில் வந்து குடியேறியதாகச் சொல்லப்படும் படக மக்கள் சமூகத்திடையே அவரவர் தொழிலுக்குத் தகுந்தபடி

சில பிரிவுகள் இருந்தன*” (*Rajam Krishnan, 1963*)* என்று குறிப்பிடுவதிலிருந்து படுக மக்கள் குடிபெயர்ந்து வந்தவர்கள் என உறுதி செய்ய முடிகிறது.

சுற்றுச்சூழல்

சுற்றுச்சூழல் என்பது கதைக்கள மாந்தர்கள் வாழும் இடங்களின் சூழல்களை அதாவது அவர்களைச் சுற்றியமைந்த பகுதிகளில் உள்ள மலைகள், ஆறுகள், கடல்கள், வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க இடங்கள் போன்றவற்றைக் குறிக்கிறது. குறிஞ்சித்தேன் புதினத்தில், ***“…***குடியிருப்பைச் சுற்றி மூன்று பக்கங்களிலும் மரகதக் குன்று சூழத் தெற்கில் மட்டும் சோலை சூழ்ந்த கானகங்கள் நீண்டு சென்று***..”*** (Rajam Krishnan, 1963**)** என்றும்**,** *“*குன்றின் மேல் ஏறி வீடுகளுக்கு அருகில் சென்று நோக்கினால்*,* மேற்கே மடிப்பு மடிப்பாக நீலவானின் வண்ணத்தில் யானை மந்தைபோல் குன்றுகளும்*,* அவற்றுக்கெல்லாம் சிகரமாக*,* தேவர் பெட்டா என்றழைக்கப்படும் தேவர் சிகரமும்***…”*** *(*Rajam Krishnan, 1963) என்று நீலகிரி மலையை இருப்பிடமாகக் கொண்ட படகர் இனமக்கள் வாழும் பகுதியைச் சுற்றியுள்ள குன்றுகள், சோலைகள், கானகங்கள் ஆகியவற்றைக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார்.

காலநிலை

வானிலை என்பது மாறக் கூடியது. ஆனால் காலநிலை என்பது ஒரு பகுதியில் நிலவும் முப்பது ஆண்டுக்கால ஒட்டுமொத்த வானிலையைக் குறிக்கும் என்பர். இதனை வைத்தே நாட்டின் பொருளாதாரத் தேவைகள் கணக்கிடப்படுகின்றன. எந்தெந்தக் காலக்கட்டத்தில் என்னென்ன வகை பயிர் செய்ய வேண்டும் என்பது முதல் பருவமழை தொடங்கும் காலத்தைக் குறிப்பிடுவது வரை காலநிலை உதவுகிறது எனலாம். “ஓரிடத்தின் சுற்றுச்சூழலைத் தீர்மானிப்பதில் அவ்விடத்தின் பருவநிலைக்கு மிக முக்கியப் பங்குண்டு. பருவநிலையே சுற்றுச்சூழலின் அனைத்துத் தன்மைகளையும் கட்டமைக்கின்றது. தமிழகத்தின் பருவக் காலங்கள், ஆறுபருவங்களாகத் தொல்காப்பியர் பிரித்துச் சொல்லியிருப்பது தமிழரின் பருவநிலை பற்றிய அறிவையும் பருவநிலையின் முக்கியத்துவத்தையும் உணர்த்துகின்றது. ஓரிடத்தின் பருவநிலைக்கேற்ப அங்கு வாழும் மக்களின் வாழ்க்கை முறையும் அமையும். பருவநிலையில் ஏற்படும் மாற்றம் அவ்விடத்தின் அனைத்துத் தன்மைகளிலும் ஏற்படும்”

(Rajagopalan, 1993) எனப் பருவநிலைகளின் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

குறிஞ்சித்தேன் புதினத்தில் நீலகிரி மலைப்பகுதியின் பொழுதை, "கார்த்திகை மாதத்தின் இறுதி நாளின் அந்தப் பிற்பகலில் பசுங்கம்பளத்தை விரித்தாற்போல்..." (Rajam Krishnan, 1963) என்று அப்பகுதியின் வசந்தக் காலத்தையும், "ஆனிப்பத்துத் தேதியில் பிடித்த மழை, புரட்டாசி பிறந்தாயிற்று விடவில்லை... அவள் நினைவு தெரிந்து இதுபோல் நீண்ட மழை கண்டிருக்கவில்லையே" (Rajam Krishnan, 1963) என்று குறிப்பிடுவதிலிருந்து பருவக்காலங்களின் மாறுதல் குறித்த செய்திகளை அம்மக்கள் நன்கு அறிந்திருந்ததை உணர முடிகிறது.

குடியிருப்புமுறை

குடியிருப்பு முறை என்பது ஓரின மக்கள் நிலையாக ஓரிடத்தில் தங்கி வாழும் இடங்களில், அவர்களுக்கென ஏற்படுத்திக் கொண்ட இருப்பிட அமைப்பைக் கூறலாம். மலைப்பகுதியில் படகர் இன மக்களின் இல்ல அமைப்பைக் குறிப்பிடும்பொழுது, "*ஒரே மாதிரியான ஹட்டியின் இல்லங்கள், தாழ்ந்து குறுகிய வாயில்களைக் கொண்டவையாய், இரு முக்கியமான பகுதிகளை உடையனவாய் அமையப் பெற்றவை. முன்புறம் சிறு வராந்தாவைப் போன்ற பகுதிகளை ஒட்டி, ஒவ்வொரு வீட்டிலும் வெளிமனை என்ற பகுதி உண்டு. அதை அடுத்து, உள்மனை என்ற பகுதியில் வாயிலுக்கு நேர் வளைவான வாயில் சமையல் பகுதியைப் பிரிக்கும். உள்மனையின் வலது ஓரத்தில், பால்மனை அல்லது பூசை அறை, சுவரோடு ஒட்டிய வளைவு வாயிலுடன் இணைந்திருக்கும்*…" (Rajam Krishnan, 1963) எனப் படகர்களின் இல்ல அமைப்பினைக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார்.

உணவு

எத்தகுநிலையில் வாழ்வோராயினும் உணவு என்பது இன்றியமையாதனவாகும். மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளில் முதலாவதாக அமைவது உணவு, பின்பு உடையும், இருப்பிடமும் இடம்பெறுவதைக் கொண்டு உணவின் முக்கியத்துவம்

புலனாகிறது. *"ஒரு குறிப்பிட்ட மக்கள் சமூகத்தின் அசைவியக்கங்களை உணர அவர்தம் உணவுப் பழக்கவழக்கங்களைக் கூர்ந்து நோக்க வேண்டும். உணவுப் பழக்க வழக்கங்கள் ஒரு சமூகம் வாழும் பருவச் சூழ்நிலை, வாழ்நிலத்தின் விளைபொருள்கள், சமூகப் படிநிலைகள், உற்பத்தி முறை, பொருளாதார நிலை ஆகியவற்றைப் பொருத்து அமையும்."* (Paramasivam, 2010) என்ற கூற்றும் சான்று பகர்கிறது. மலைப்பகுதிகளில் வாழும் படகர்களின் முக்கிய உணவுப்பொருளாகச் சாமை விளங்குவதை, **"...***மாதி வட்டிலைக் கொண்டு வந்து வைத்துச் சாமைச்சோறும்***,** *மணக்க மணக்க நெய்யுமாக அமுது படைத்தாள்***.** *மொச்சைப் பருப்பின் புளியில்லாத குழம்பை ஊற்றினாள்***"** (Rajam Krishnan, 1963) என்ற வரிகள் புலப்படுத்துகின்றன. அத்துடன் இவ்வின மக்களிடம் முற்காலத்தில் புலால் உணவு உண்ணும் பழக்கம் இல்லாதிருந்ததையும், அது தற்காலத்தில் மாற்றத்திற்குள்ளாகி உள்ளதையும், **"...** *புலால் உண்பவரைக் கடையர் என்று கருதிய பெரியோரே***,** *பிள்ளைகள் புலால் உணவுகொள்வதைப் பெருமையான நாகரிகமாகக் கருதும் தாழ்வன்றோ வந்துவிட்டது***"** (Rajam Krishnan, 1963) என்னும் பதிவினால் உறுதியாகிறது.

உடை

படகர்கள் உடை உடுத்துவதில் தன் இனத்திற்கெனத் தனிப்பட்ட பாரம்பரியத்தைக் கடைப்பிடித்து வந்துள்ளனர். ஆண்கள் வெள்ளைத் தலைப்பாகையும், வெள்ளை வேட்டியும் கழுத்துக்குக் கீழ், போர்வையால் மூடிய ஆடையையும், பெண்கள் வெள்ளை வேட்டியுடன் வெள்ளை மேலாடையும் அணிவதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். இம்முறையானது அச்சமூகத்தின் ஏற்ற தாழ்வில்லாத நிலையையும், ஒற்றுமை உணர்வையும் வெளிக்காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. படகர்களில் சிறியவர் முதல் பெரியவர் வரை உடை அணிவதில் பாரம்பரிய முறையைப் பின்பற்றுவதை, **"***ஐந்து பிராயம் மதிக்கத்தகுந்த சிறுமி ஒருத்தி ஓடி வந்தாள்***...** *இடுப்பில் வெள்ளை முண்டு உடுத்தி***,** *பெரிய மனுஷியைப் போல் மேல் முண்டும் போர்த்திருந்தாள்.***"** (Rajam Krishnan, 1963) என்று பதிவு செய்துள்ளார்.

தொழில்

மனிதனின் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்ள பொருள் வேண்டும். பொருளைப் பெற அடிப்படையாக அமைவன, தொழில்கள் எனலாம். படகர் இனமக்களின் குலத்தொழிலாக வேளாண்மை செய்தல் காணப்படுகிறது. மலைப்பகுதிகளில் வாழும் படகர்கள், *"வானவனின் கருணை வேண்டி எங்கள் எதிர்காலம் அந்த மண்ணிலே கருவிருக்கும் கிழங்குகளில் தொங்கியிருக்கின்றன"* (Rajam Krishnan, 1963) என்று தொழில்நிலைச் சிக்கலைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

மொழி

ஓர் இனத்தைக் கண்டறியவும் அதன் வரலாற்றை அறியவும் இன்றியமையாத கருவியாக மொழி அமைகின்றது. படகர்களிடம் காணப்படும் பேச்சு வழக்கு மொழியானது, பல மொழிகளின் கலவையாக அமைந்துள்ளதை, *"இவர்கள் பேசும் மொழிக்கு எழுத்து வடிவம் இல்லாத காரணத்தால் முழுமையான வரலாற்றினை அறிய முடியவில்லை. கன்னடம், தமிழ், மலையாளம் மற்றும் ஆங்கிலம் எனத் தென்னிந்திய மொழிகளின் கலவையே படுகமொழி. கடந்த சில ஆண்டுகளாகத்தான் எழுத்து வடிவம் ஏற்படுத்த பல முயற்சிகளில் பலர் முயன்று வருகின்றார்கள்"* (Thinathanthi, 2006) என்ற செய்தியின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

பழக்கவழக்கங்கள்

படகர் இனத்திற்கே உரிய பல்வேறு பழக்கவழக்கங்கள் ஆசிரியரால் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. திருமணத்தின்போது தாலி கட்டும் வழக்கம் படகர்களிடம் இல்லை. முதல் முறையாகப் பெண் கருவுற்று, வளைகாப்பு நிகழ்வின் போது தாலி கட்டும் பழக்கம் உடையவர்களாக இருந்துள்ளனர். இது கண்ணி கட்டுதல் என அழைக்கப்படும். இன்று இம்முறை மாறிப் பிற இனத்தினரைப் போன்று இவ்வினத்தினரும் திருமண நாளன்று தாலிகட்டும் நிகழ்வினை மேற்கொள்வதை, "*சாதாரணமாகக் கண்ணிகட்டும் வைபவம், முதல் முறையாக பெண் சூலியாக இருக்கும்போதே நிகழ்த்துவது அந்த நாளைய வழக்கம். ஆனால், லிங்கையா தம் மகவின் மனைவியின் போதே அந்த மாறுதலைப் புகுத்திவிட்டார். அன்று கிரிஜை மணப்பெண்ணாக மங்கல நீர் கொண்டு அந்த*

இல்லம் புகுந்த அன்றே மங்கலச் சூத்திரத்தை ஜோகி அவள் கழுத்தில் முடிந்துவிட்டான்" (Rajam Krishnan, 1963) எனச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

வாழ்வியல் சடங்குகள்

பிறப்புத் தொடங்கி இறப்பு வரை பல்வகையான சடங்குகள் அவற்றோடு இணைந்த நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையில் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. படகர்களின் திருமணங்கள் பெரியோர்களின் முன்னிலையில் அவர்களின் முழுச் சம்மதத்துடன் நடைபெறும் என ராஜம் கிருஷ்ணன் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதேபோல் திருமணத்திற்குப் பந்தலிடும் பழக்கமும் இருந்திருக்கவில்லை. அத்துடன் ஆண்வீட்டினர் பரிசப்பணம் கொடுத்துப் பெண்ணைப் பெற்றுள்ளனர். இதில் இன்றளவும் மாற்றம் ஏற்படாமல் இருந்து வருவதை, *"…ஆண் வீட்டார் பெண்ணைத் தானமாகப் பெறுவதற்கு மாற்றாக ஆண்வீட்டார் பெண் வீட்டிற்குக் குறிப்பிட்ட பணத்தைப் பரிசமாக கொடுக்கின்றனர் (அக்காலத்தில் இது 60 ரூபாயாக வழங்கப்பட்டது. தற்பொழுது 200 ரூபாயாக வழங்கப்படுகிறது). அதைக் கொடுத்த பின்னர்த் திருமணத்திற்கு அப்பெண்ணை அழைத்து வரத் தயாராகிறார்கள்"* (Rajam Krishnan, 1963) எனப் பதிவு செய்துள்ளார்.

மனிதனுடைய பண்பாடானது அடிப்படையில் நிலவியல் சார்ந்தது. நிலத்தில் ஏற்படுகின்ற அவனுடைய வாழ்வியல் சார்ந்த பழக்கவழக்கங்களே காலப்போக்கில் பண்பாடாகப் பரிணமிக்கின்றன. நீண்டதொரு வரலாற்றுப் பின்னணியுடைய மக்கள் வாழ்வில், காலத்திற்கேற்பப் பண்பாடானது மாறி வருகிறது என்பதை இனவரைவியல் கூறுகளை ஆராய்வதன் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

REFERENCES

Bhakthavatchala Bharathi. (2009). *Panpattu Manudaviyal*. Meiyyappan Pathippakam: Chidambaram.

Brunvand & Harold. (1986). *Study of American Folklore*. WW Norton & Co, London.

Denzin & Norman, K. (1997). *Interpretive Ethnography, Ethnographic practices for the 21st century*. New Delhi: Sage Publications.

Kriyavin Thatkala Tamil Agarathi. (2000). (Tamil-Tamil-English), Thiruvanmiur, Chennai.

Lenathamilvanan. (1987). *Thamizhaka mavatta noolvarisai,* neelagiri dist., Manimegalai Publication, Chennai.

Manudaviyal Kalai Chol Agarathi. (1972). *Thenninthiya saiva Sithartha Notpathippu Kazhakam:* Chennai

Paramasivam, T. (2010). *Ariyapadatha Thamizhakam*. Nagarkoil: Kalachuvadu Pathippakam.

Rajagopalan, M. R. (1993). *Sutru sooal sila sinthanaika*. Chennai: New century Book house.

RajamKrishnan. (1963). *Kurunjithen*. Chennai: Paari Puthakapannai.

Sivasubramaniyan, A. (2009*). Inavaraiviyalum Tamil Navalum*. Chennai: Parisal Viyeedu.

Thinathanthi, (6.8.2006) Gnayirumalar News Paper. Coimbatore.

Venkataraman, Su. (1993). *Ounaikathai ilakkiyam*. Madurai: Meena pathippakam.